

Til lovforslag nr. L 37. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 28. maj 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven

(Personbiler m.v.)

[af Bollmann (CD) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder. Udvalget har modtaget skriftlig henvendelse fra Automobil-Importørernes Sammenslutning.

Herefter indstiller et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 3, 4 og 5 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil ved 2. behandlingen redegøre for sin stilling til de af det radikale venstre stillede ændringsforslag nr. 2 og 6.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* og håber, at mindretallet nedenfor under nr. 1, 3, 4 og 5 anførte forbedringsforslag også vil blive vedtaget.

Den omhandlede krusedulle-særregel i skattelovgivningen blev oprindeligt gennemført af de fire gamle partier, men den har til enhver tid været blottet for saglighed:

Der bør nemlig ikke være skattemæssige begrænsninger på det særlige erhvervsdriftsmiddel, bilen, som bevirker, at man kommer frem til at sige: nej, nu skal vi hellere producere på en samfundsøkonomisk dyrere måde. Det gør man imidlertid ved til særbehandling at udskille nogle maskiner, nemlig dem, der har et metalkarosseri og kører rundt på 4

gummihjul på vejene og i øvrigt opfylder nogle forskrifter, som justitsministeren har fastsat i medfør af færdselsloven. Begrundelsen er så åbenbart alene at hente i en ren misundelsesbetragtning med baggrund i, at engang var biler en luksusforeteelse. Nu om dage er den imidlertid et nødvendigt arbejdsredskab for hundredetusinder af danske.

Dansk beskatning er en nettobeskatning. Det bliver fuldstændigt forvredet, når man siger, at der er nogle driftsudgifter, som man ikke skal have fradragsret for. Hvad med at lave en lov om, at man ikke har fradragsret for lønudgifter ud over 65.000 kr. (100.000 kr.) til folk, der hedder Anker til fornavn? Det kunne man akkurat lige så godt, som at tage den type driftsudgifter ud, som hedder bilanskaffelser ud over 65.000 kr. (100.000 kr.), så man ikke har fradragsret for dem.

Det er en skattemæssig uretfærdighed over for de mennesker, der bruger bilen som erhvervsredskab. Der er masser af mennesker, der må leve i en bil. Handelsrejsende, montører og adskillige andre udfører deres erhverv dér, har deres kollektion og værktøj dér, og de stiller de fornødne sikkerhedsmæssige krav, så at de ikke udsættes for en større erhvervsrisiko. Hvorfor skal den beskyttelse mod erhvervsrisiko, som det er at købe en større bil, ikke være beskyttet af skattelovgivningen, når f.eks. udgifter til ikke at bruge epoxy, eller hvad der kan være tale om, ganske klart er driftsudgifter?

Provenumæssigt er det selvsagt altid en god forretning for statskassen, at pengene anvendes til erhvervelse af det hårdest be-